

SKRIFTLIG FRÅGA E-3250/03

från Ruth Hieronymi (PPE-DE), Christa Prets (PSE), Karin Junker (PSE), Raina Echerer (Verts/ALE) och Maria Sanders-ten Holte (ELDR)
till kommissionen

Angående: Europeiska kommissionens hjälp till medlemsstaterna i samband med övergången till en öppen interaktiv standard för digitaltelevision

Obligatorium är ingenting önskvärt och bör alltid vara den sista utvägen. För att undvika obligatorium uppmanar vi Europeiska kommissionen att förklara på vilket sätt den ämnar bistå medlemsstaterna i arbetet med att, i enlighet med artikel 17.2 i ramdirektivet (direktiv 2002/21/EG¹), främja övergången till en öppen interaktiv standard för digitaltelevision, till exempel MHP.

Vad har kommissionen att förtälja om medlemsstaternas främjande av interaktivitet nu, när färre än 9 månader återstår tills tidsfristen för direktivets genomförande löper ut? Hur långt sträcker sig medlemsstaterna när det gäller att uppfylla direktivets stränga förpliktelse?

Kan kommissionen ange exakt datum för när den offentliggjorde sitt meddelande om de åtgärder medlemsstaterna vidtagit för att främja övergången till en öppen interaktiv standard?

Under debatten om driftkompatibilitet i kammaren den 26 september 2002 sade kommissionen att den tillhandahåller politiskt stöd om sektorn frivilligt tillämpar den här standarden (MPH). Vilka konkreta åtgärder har kommissionen vidtagit för att uppfylla det här löftet?

Vad ämnar kommissionen göra för att övervinna den rättsliga osäkerhet som råder bland nationella regleringsmyndigheter, programföretag och tittare, och som hindrar införandet av digitaltelevision? Kommer kommissionen att i klartext definiera vilka nationella åtgärder för införande av digitaltelevision som den uppfattar som oproblematiska med avseende på bestämmelserna om statligt stöd?

När ämnar kommissionen offentliggöra vilka kriterier den tänker använda för att bedöma driftkompatibilitet?

I vilket skede efter juli 2004 kommer kommissionen att börja förbereda förfarandet för att göra standarderna obligatoriska i enlighet med artikel 18.3 i direktivet, i händelse av att medlemsstaterna inte lyckats uppfylla sina förpliktelser? Inledandet av det här förfarandet skulle vara ett sätt att pressa medlemsstaterna till handling, genom att sända ut en signal om att sista utvägen nu verkligen skall väljas, om alla andra alternativ misslyckas.

Eller ämnar kommissionen förbli totalt passiv tills tidsfristen löpt ut, vilket den uppgett vid flera tillfällen tidigare i år, och därigenom riskera ett obligatorium och ignorera Europaparlamentets resolution av den 26 september 2002?

¹ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.